צז: דם חטאת פרק אחד עשר זבחים

ח) **ניתי** עשה ולידחי את לא תעשה. לאו אתאכל כחמור שבה פריך שמאכל בלילה ולמחר כשלמים דהאידנא דה"ל נותר ואין עשה דוחה את ל"ת שיש בו כרת (יבמות ת.) אלא אתם פסולה היא מיפסל קאי דניתי עשה דאכילת קדשים ולידחי לאו דכל שבקדשים פסול בא הכתוב ליתן ל"ת על אכילתו [דקאי] (לו) נמי אשאר פסולין דליכא כרת כגון דנשחטה בלילה ולן דמה ומזן למקומו (ומזן לזמנו) וא"ת ומאי קושיא דלמא גזירת הכתוב הוא דאמר קרא יקדם להיות כמוה וש לומר דקרא איכא לאקושי בכשרה שמאכל [ב] כחמור שבה [ג] עד הלילה ומיהו קשה דכי הוי לילה ניתי [ד] עשה ונדחה ונראה דקרא איכא לאקושי בפיסול קדשים ומזון כי מתני' ועוד [ה] דאם איתא דהכא לא דמי מאי חזית דילפת מכלאים בגילית דעשה דוחה את לא תעשה אדרבה אילף מהכא דלא דמי: **ואחד עצם שאין** בו מוח **ואמאי ניתי עשה כו'.** [ו] כפוף מילד לוין (פסחים פה.) דרש מדכתיב ועצם לא ישברו [ז] בו בפסח שני שאין ת"ל שהרי כבר נאמר בפסח אחד מוקש הפסח יעשו אותו [ח] אבל לו לאו קרא דפסח שני ה"א ואכלו את הבשר הלילה הזה בשר שבתוך העצם ומה אני מקיים ועצם לא תשברו בו בעצם שאין בו מוח אבל אינו בו מוח אבל עצם שיש בו מוח אבל אינו בו מוח אבל אינו בו מוח אבל אינו